

NEVŠEDNÍ VÍKEND U TOMÁŠE

25. – 28. 9.2017

Ač moje léto každoročně není naplněno, až na výjimku žádným programem, srpen 2017 byl, dá se říci plný. Alespoň jeho víkendy.

Známý z parku Hvězda Tomáš Š., kterého znám z doby, kdy jsem měla Bellu relativně krátce a on chodil venčit svojí smečku tří labradorů, mi nabídl, že bych mohla některý srpnový víkend strávit u něj na farmě v obci Kabrník u Kostelce nad Černými Lesy. Byla jsem z vidiny dalšího letního, byť jen víkendového programu nadšená a tak jsme se domluvili na dni, ve kterém mě Tomáš vyzvedl autem u domu, a jeli jsme.

Protože ten pátek byl dnem závěrečného večírku na rekondici Pestré, na kterou jsem léta jezdila s Belluškou a nechtěla jsem si nechat ujít hudbu a zpěv Milana (manžela psí trenérky Míši) a jeho kapely. Nadhodila jsem coby páteční program možnost strávit večer při živé hudbě, sezením a povídáním, případně možným tancem ve společnosti této fajn party lidí.

Tomáš neměl nic proti a tak byl náš první víkendový program jasný. Večer jsme si užili oba, Tomášovi se v naší partě líbilo a já si konečně měla s kým zatancovat, aniž bych čekala, jestli pro mě někdo přijde.

V sobotu po probuzení Tomáš přišel s návrhem, že by mě vzal do skanzenového městečka v Kuřimě, ale že si není jistý, jestli je to pro mě vhodný program, jestli z toho prý budu něco mít. Ujistila jsem ho, že když mi bude věci popisovat, tak jo. Nápad mě nadchl. Kdy jindy bych měla možnost se na takové místo dostat? Tomáš mi stavby i jejich vnitřky detailně popisoval, takže moje představa byla dokonalá a co šlo jsem si ohmátla. Z tohoto výletu jsme vám pořídili několik fotek. Byl to pro mě zajímavý zážitek a v dnešní době si člověk jen těžko dokáže představit, že dřív se žilo tak, jak se žilo.

Po návratu Tomáše napadlo, že bychom večer mohli jít po návštěvách jeho sousedů. Tomáš je fajn, ale ne příliš mluvný, proto jsem možnost poznat nové lidi a popovídat s nimi vítala.

Večer jsme zakončili u Tomášových kamarádů na zahradě, kteří udělali domácí pizzu, které by jen těžko konkurovala pizza z pizzerie. Kluci byli moc fajn, dobře jsme pokecali, nasmáli se a nemůžu opomenout zmínit ani to, že i dobře nadláblí.

Na neděli měl Tomáš vymyšleno, že se pojedeme podívat na mistrovství světa v kanoistice v Račicích. Zažít si atmosféru takových závodů (zejména když jsme v nich měli vítěze) bylo fajn, i když jsme nebyli v kotli a hlavní dění se nacházelo na opačné straně areálu. Poprosila jsem Tomáše, aby pro vás udělal pár fotek. Když jsme z místa dění odcházeli, začalo pátrání po Tomášově kamarádovi, ke kterému jsme měli jít na oběd, ale protože jsme ho nenašli, vyřešili jsme oběd cestou zpátky v restauraci.

V pondělí na kterém jsme se domluvili jako na dni, kdy víkend ukončíme, měl Tomáš ve škole v Českých Budějovicích zkoušku a tak jsme cestu od něj do Prahy vzali přes jih Čech.

Když jsme dorazili na místo, byla jsem usazena ke kantýně školy, kde jsem podle naší domluvy čekala, až bude mít Tomáš zkoušku za sebou. Trvalo to déle, než si Tomáš myslel, ale mně to nevadilo, kavárna měla dobrý výběr a mobilní MP3 mi pravda dlouhý a neutíkající čas příjemně krátila.

Do Prahy jsme dorazili bez komplikací a já na tenhle víkend, plný netradičního programu a fajn lidí i na rána začínající budíčkem díky Tomášově ptačí farmě (husy, malý kohout, labutě, páv,...aj.) ráda vzpomínám.

Kromě zajímavého programu mě o víkendu naplňovalo i mazlení se s Tomášovým labradorem Filipem (poznámka: jediný, který Tomášovi ze smečky zůstal), s koťaty, které dostal od sousedů a že jsem si mohla pohladit husu.

Některé pořízené fotografie příkládám.

Vaše Petra

V Praze 15. 11. 2017

Mistrovství světa v kanoistice v Račicích

Mistrovství světa v kanoistice v Račicích

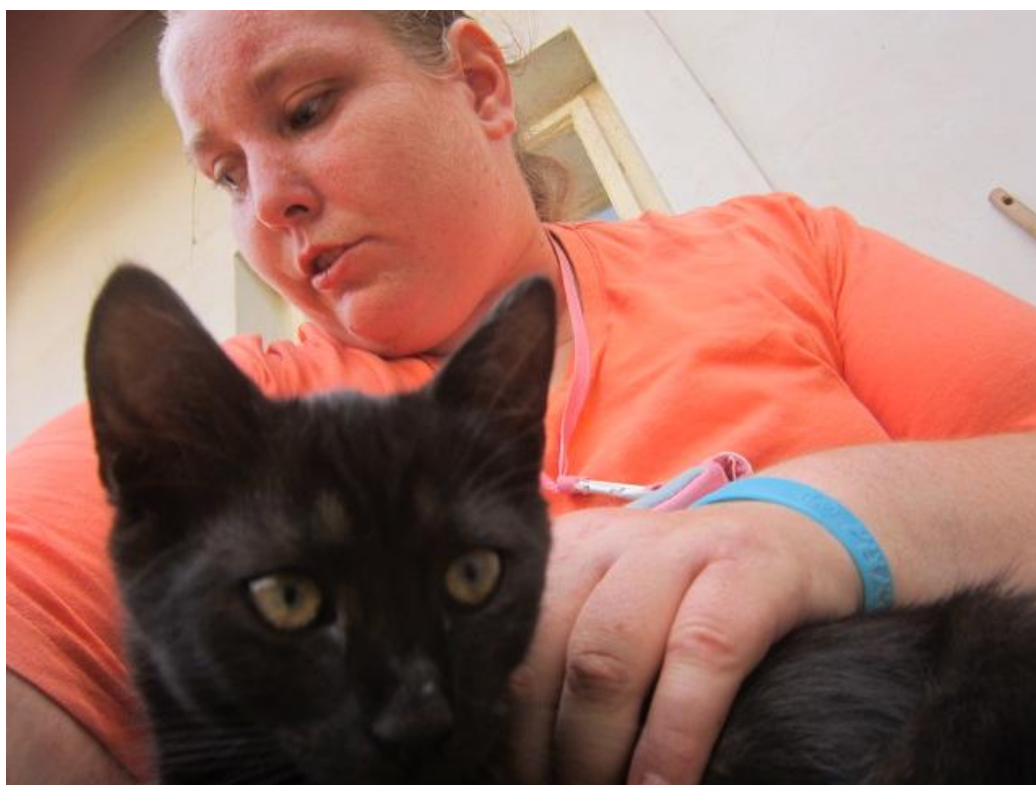
Na starých saních (skanzen Kuřim)

Skanzen Kuřim

Statek

Selfie s kotětem